Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Central (jud. N. Şova)
Dosarul nr. 2ai-268/24 (2-21119988-02-2ai-02082024-2)

D E C I Z I E

14 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, Mîra Ghenadie
judecătorul Cașcaval Andrei și Sîrbu Victoria
Judecătorii

examinând în ordine de apel, apelul declarat de SRL „Elat Neocons", în procedura falimentului împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 iunie 2024, adoptată în de insolvabilitate la cererea de chemare în judecată depusă de Dobrioglo Denis împotriva SRL „Elat Neocons", în procedura falimentului, cu privire la separarea bunului imobil din masa debitoare,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 10 august 2021 avocatul Tighinean Alexei s-a adresat instanței de judecată cu cerere introductivă, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL „Elat-Neocons", solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL „Elat Neocons", IDNO: 1011600008939, cu sediul în mun. Chişinău, bd. Decebal 99, ap. (of.) 207, numirea în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Manalati Tair, deţinătorul autorizaţiei nr. 123 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiţiei, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art.24 din Legea insolvabilității.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 august 2021 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Tighinean Alexei cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL „Elat Neocons".

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 ianuarie 2022, s-a decis admiterea cereri introductive depusă de creditorul Tighinean Alexei, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Elat Neocons" și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Elat Neocons", IDNO: 1011600008939, cu sediul în mun. Chişinău, bd. Decebal 99, ap. (of.) 207, fiind desemnat în calitate de

administrator al insolvabilităţii a SRL „Elat Neocons”, Manalati Tair, deținătorul autorizației nr. 123 din 14.01.2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 05 aprilie 2022, SRL „Elat Neocons”, în procedura faliment Dobrioglo Denis a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului, cu privire la separarea bunului imobil din masa debitoare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21.02.2022 a depus către administratorul insolvabilităţii Manalati Tair cerere de separare din masa debitoare a bunului imobil care a fost înregistrat cu titlu de bun viitor, şi anume: apartamentul nr.30 cu nr. cadastral ***** cu suprafaţa de 36,5 m2, situat pe adresa *****

Menționează că, la cerere a anexat toate actele confirmative precum: Contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, Contractul de cesiune de creanţe din 02.01.2019, Contractul de cesiune de creanţe din 16.02.2019 şi confirmarea nr.7 din 26.12.2021.

La 11.03.2022 administratorul Manalati Tair a emis Decizia nr.21/2022, prin care a refuzat în separarea din masa debitoare a bunului ce-i aparţin reclamantului, motivând prin faptul că suma contractului nu figurează în evidenţa contabilă a debitorului şi că reclamantul nu a prezentat dovada achitării contractului de cesiune a creanţei.

Reclamantul consideră important să atragă atenţia instanţei de insolvabilitate că practica lichidatorului în viziunea lui este abuzivă și a fost preluată de la succesor. De menţionat că în refuzurile sale Manalati Tair foloseşte cuvânt în cuvânt sintagmele folosite de Tighinean Alexei în instanţele de fond.

Abordarea abuzivă a lichidatorului Manalati Tair se demonstrează inclusiv prin faptul că aceleaşi argumente le invoca Tighinean Alexei la judecarea cererilor în fond prin care zeci de investitori au solicitat să-i fie recunoscut dreptul de proprietate cu dispunerea înregistrării acestuia la Agenția Servicii Publice.

Toate cererile aflate pe rolul instanțelor de judecată au fost admise, argumentele invocate de debitor nu şi-au găsit temeinicia legală, iar despre acest fapt Manalati Tair cunoaşte, deoarece fiindu-i prezentate hotărâri irevocabile, a eliberat actele de dare primire şi a permis înregistrarea imobilelor pe numele proprietarilor investitori.

La caz, lichidatorul Manalati Tair, având în faţă zeci de hotărâri precum că poziţia pe care o abordează, precum că sumele nu se regăsesc în evidenţa contabilă, este ilegală, el cunoscând că instanţele au apreciat critic asemenea argumente, ştiind exact că această abordare este ilegală, în prezent, continuă să refuze în admiterea astfel de cereri.

Totodată, un alt temei de refuz indicat în Decizia din 11.03.2022 nr.21/2022 este faptul că reclamantul nu a prezentat dovada achitării contractului de cesiune a creanţei, însă lichidatorul nu este parte la acest contract și reclamantul consideră că

nu este obligatoriu să-i prezinte informații ce nu-l vizează. Ba mai mult, ambele contracte au fost autentificate notarial unde au fost prezentate toate actele necesare pentru autentificarea tranzacțiilor.

Argumentele lichidatorului cu privire la faptul că anumite mijloace financiare nu se regăsesc în evidenţa contabilă a debitorului ţin exclusiv de modul de administrare şi ducere a contabilităţii în cadrul SRL „Elat Neocons” și nu pot servi temei de restrângere a dreptului de proprietate.

În pofida faptului că lichidatorul în Decizia nr.21/2022 susţine că: ”în aşa ordine de idei cererea nu corespunde cerinţelor de drept, prevăzute de legislaţia în vigoare”, nu se indică căror cerinţe de drept nu corespunde cererea, nu face trimitere nici la o normă din legislaţie care i-ar permite să refuze în transmiterea bunului, or fiecare act juridic trebuie să fie bazat pe lege, norme concrete.

Consideră că, decizia instanţei de insolvabilitate privind separarea şi transmiterea bunului imobil este interdependentă de prevederile art.481 alin. (3) din Legea insolvabilității or, cu alte cuvinte dacă administratorul insolvabilităţii nu a aplicat aceste prevederi instanţa urmează să admită cererea de separare.

Solicită Dobrioglo Denis, în temeiul art.481 alin. (4) din Legea insolvabilității separarea şi transmiterea bunului imobil, şi anume: ***** cu nr. cadastral ***** cu suprafaţa de 36,5 m.p. situat pe adresa ***** în proprietatea reclamantului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 iunie 2024, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Dobrioglo Denis.

S-a separat din masa debitoare a SRL „Elat Neocons”(în procedura falimentului) bunul imobil format din încăperea locativă*****, numărul cadastral ***** cu suprafața totală de 36,5 m.p. amplasat pe adresa *****, cu transmiterea în proprietatea lui Dobrioglo Denis.

S-a anulat interdicția de vînzare a bunului imobil – încăperea locativă*****, numărul cadastral ***** cu suprafața totală de 36,5 m.p. amplasat pe adresa *****, aplicată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 august 2022.

Solicitarea apelantului:

La 05 iunie 2024 SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 noiembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii.

La 22 ianuarie 2025 cauza dată a fost repartizată prin fișă de repartizare repetată, judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Mîra Ghenadie și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel a indicat apelantul că Dobrioglo Denis s-a

adresat către administratorul insolvabilităţii SRL „Elat Neocons” Manalati Tair cu cerere de separare a bunului din masa debitoare. La cerere dată, solicitantul a anexat Contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, Contractul de cesiune de creanţe din 02.01.2019, Contractul de cesiune de creanţe din 16.02.2019 şi confirmarea nr.7 din 26.12.2021, însă nu a anexat dovada achitării preţului bunului imobil în baza Contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017 şi anume bonul fiscal sau document bancar cu nota băncii privind efectuarea achitării.

Precizează că, conform pct. 4.11 a Contractului de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, faptul achitării preţului se va confirma prin dispoziţiile de plată, conţinând nota băncii privind efectuarea plătii. Prin ordin de încasare şi alte documente, în cazul de faţă, nefiind prezentat bonul fiscal sau instrument bancar cu nota băncii privind efectuarea plăţii a generat situaţia ca administratorul insolvabilităţii legal şi întemeiat a emis decizia nr.21/2022, prin care a refuzat în separarea din masa debitoare a bunului solicitat.

Relevă că, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 13.02.2023, devenită irevocabilă la 16.03.2023, nu a fost pusă la dispoziţia administratorului insolvabilităţii la momentul examinării cererii de separare, în cazul în care ar fi fost prezentată, soluţia administratorului ar putea fi alta.

Consideră că, instanţa de insolvabilitate urma să aprecieze cele menţionate şi să respingă cererea înaintată de Dobrioglo Denis cu explicarea acestuia posibilităţii adresării cu o nouă cerere către administratorul insolvabilităţii. În cazul de faţă instanţa şi-a atribuit împuternicirile administratorului insolvabilităţii şi contrar prevederilor art. 481 alin. (2) din Legea insolvabilităţii 149/2012a dispus separarea bunului în locul administratorului insolvabilităţii.

La 09 decembrie 2024, lichidatorul SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului, Manalati Tair a depus supliment la cererea de apel, prin care a anexat o copie al deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 04 decembrie 2024, prin care s-au declarat ca fiind fictive mai multe contracte de investiții în construcții, ca urmare și contractul nr. 5307 din 05.12.2017, în baza la care Dobrioglo Denis a solicitat separarea bunului imobil.

Verificarea termenului de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

La caz, Colegiul Civil a constatat cu certitudine că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 noiembrie 2024 a fost atacată de către apelantul SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului, la 05 iunie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul civil consideră că apelul declarat de către SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de apel:

Studiind apelul declarat şi materialele cauzei, Colegiul civil constată că apelul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu casarea hotărârii şi trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (6) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar.

În conformitate cu art. 386 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente.

În conformitate cu prevederile art. 388 alin. (2) CPC, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin. (1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Din materialele cauzei se atestă că, reclamantul Dobrioglo Denis a înaintat o cerere de chemare în judecată cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare, invocând că în temeiul Contractului de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017 și Contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, între el și SRL „Elat Neocons” s-au născut relații juridice în care fiecare din părți au obținut drepturi și obligații corelative. Astfel, deși Dobrioglo Denis și-a executat integral obligația sa de achitare a prețului bunului imobil viitor (apartamentul în litigiu), SRL „Elat Neocons” nu a transmis bunului imobil în proprietatea acestuia,

iar după intentarea procesului de insolvabilitate lichidatorul a refuzat acest lucru.

Potrivit contractului de investiţie capitalului în construcţie nr. 5307 din 05.12.2017 încheiat între SRL „Elat Neocons”, în calitate de executor şi Corlat Liuba, în calitate de investitor, cu privire la investiţiile capitalului în construcţia imobilului, executorul şi-a asumat obligaţia să construiască pe riscul său din contul investiţiilor investitorului şi să transmită în proprietate bunul imobil executat conform proiectului, iar investitorul, la rândul său, era obligat să achite preţul imobilului: 250.000 de lei pentru construcţia imobilului şi să primească în proprietate încăperea locativă nr. 30 situată pe adresa ***** cu suprafaţa de 36,5 m^2, înregistrată în Registrul Bunurilor Imobile cu numărul cadastral *****.

Ulterior, în conformitate cu contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale ce rezultă din contractul de investire în construcţia blocului locativ din 02.01.2019, Corlat Liuba, având calitatea de cedent, a cedat/transmis drepturile sale de creanţă derivate din contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, încheiat cu SRL „Elat Neocons”, cu privire la investiţiile capitalului in construcţia imobilului, către Schivu Luca, în calitate de „cesionar”.

La rândul său, conform contractului de cesiune de creanţe din 16.02.2019, Schivu Luca, având calitatea de cedent, a cedat/transmis drepturile sale de creanţă derivate din Contractul de investiţie capitalului în construcţie din 05.12.2017, încheiat cu SRL „Elat Neocons”, cu privire la investiţiile capitalului în construcţia imobilului, către reclamantul Dobrioglo Denis, în calitate de „cesionar”, cu titlu oneros în sumă de 369.472,25 lei (echivalentul sumei de 17.500 euro).

Instanța de fond, investită cu judecarea prezentei cauze civile, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii date.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe din 04 iunie 2024, SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului a declarat apel asupra hotărârii instanţei de fond, invocând argumentele expuse mai sus.

Instanţa de apel consideră că hotărârea primei instanţe a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procesual, cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului procedural civil – egalitatea părţilor în drepturile procedurale şi disponibilitatea în drepturi a participanţilor la proces, reieşind din motivele ce urmează.

Instanţa de apel consideră criticile invocate în cererea de apel ca fiind întemeiate, iar hotărârea primei instanţe o consideră ca fiind emisă cu încălcarea normelor de drept procesual, cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului procedural civil – egalitatea părţilor în drepturile procedurale şi disponibilitatea în drepturi a participanţilor la proces, precum şi constatările primei instanţe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța a aplicat eronat normele de drept material, reieşind din motivele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. alin. (1) şi (2) CPC, (1) Procesele

civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei desinestătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă și pe probele cercetate în ședinţă de judecată.

În corespundere cu art. 240 alin. alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, (1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Articolul 241 alin. (5) Codul de procedură civilă prevede că, în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Totodată, instanţa de apel învederează că, hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanţele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. Deasemenea concluziile instanţei expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu circumstanţele cauzei, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar hotărârea fiind lovită de nulitate.

Colegiul civil relevă că, prima instanță a concluzionat că, deși reclamantul și-a executat integral obligațiile prevăzute la capitolul III al contractului nr. 5307 din 05.12.2017, iar SRL „Elat Neocons” a confirmat faptul executării acestora, la materialele cauzei fiind prezentate suficiente probe în acest sens, SRL „Elat Neocons” în calitate de executor nu a transmis în proprietatea reclamantului bunul imobil în litigiu, contrar obligațiilor prevăzute la pct. 2.2.6 din contract, iar lichidatorul SRL „Elat Neocons”, Manalati Tair, contrar prevederilor art. 48, 48^1 alin. (2) din Legea insolvabilității, a refuzat separarea bunului de masa debitoare.

În conformitate cu dispozițiile art. 48^1 Legea insolvabilității, (1) Cumpărătorul persoană fizică care are încheiat cu debitorul un contract de investire în construcţia de locuinţe are opţiunea:

a) să ceară separarea din masa debitoare a bunului imobil care a fost înregistrat cu titlu de bun viitor, în cazul în care a fost executată cel puţin structura de rezistenţă a clădirii în care se află bunul imobil (incluzând fundaţia, pereţii structurali şi despărţitori şi acoperişul); sau

b) să participe la procesul de insolvabilitate în calitate de creditor, având opţiunea să ceară executarea contractului, inclusiv în condiţiile planului procedurii de restructurare, sau să declare rezoluţiunea contractului.

(2) În cazul în care cumpărătorul a cerut separarea conform dispoziţiilor alin.(1) lit.a), administratorul insolvabilităţii/lichidatorul este obligat să semneze actul de predare-primire a bunului imobil în starea în care se află, *sub rezerva plăţii de către cumpărător a sumelor datorate conform contractului, proporţional etapelor executate ale lucrărilor de construcţie*. La rândul său, cumpărătorul are dreptul la restituirea sumelor plătite în temeiul contractului în măsura în care ele depăşesc această proporţie.

(3) Administratorul insolvabilităţii poate refuza separarea bunului din masa debitoare dacă consideră, ca urmare a analizei situaţiei economice a debitorului, că există, prin aplicarea procedurii de restructurare, o posibilitate reală de finalizare a construcţiei şi de transmitere către cumpărători a bunurilor imobile. În acest caz, administratorul insolvabilităţii este obligat să propună un plan al procedurii de restructurare în condiţiile art.188. Dacă adunarea creditorilor nu va accepta planul propus de administratorul insolvabilităţii, acesta va da curs imediat cererilor de separare şi va semna actele de predare-primire a bunurilor imobile, în condiţiile alin.(2) din prezentul articol.

(4) În cazul în care administratorul insolvabilităţii/lichidatorul nu semnează actul de predare-primire a bunului în termen de 10 zile de la primirea cererii prevăzute la alin.(2) sau, după caz, de la ţinerea adunării creditorilor prevăzute la alin.(3), instanţa de insolvabilitate, la cererea persoanei interesate, va decide cu privire la separarea şi transmiterea bunurilor imobile în proprietatea cumpărătorului.

(5) Dispoziţiile alin.(1)–(4) se aplică în mod corespunzător oricăror alte contracte, indiferent de denumire, prin care unei persoane i se promite sau i se rezervă un bun imobil în schimbul unei contraprestaţii.

La fel, se evidențiază asupra faptului că prin decizia nr. 21/2022 din 11.03.2022 al administratorului procesului de insolvabilitate SRL „Elat-Neocons”, s-a respins cererea lui Dobrioglo Denis din 21.02.2022 privind separarea bunului din masa debitoare, pe motiv că în temeiul confirmării nr. 7 din 26.12.2018 suma în mărime de 250.000 lei achitată de Corlat Liuba nu figurează în evidența contabilă debitorului, mai mult, la cererea lui Dobrioglo Denis nu este anexată dovada achitării contractului de cesiune de creanțe din 02.01.2019 și contractului de cesiune de creanței din 16.02.2021.

În acest context, instanța de apel relevă asupra faptului că, în conformitate cu dispozițiile pct. 4.11 a contractului de investiţie capitalului în construcţie nr. 5307 din 05.12.2017, faptul achitării preţului se va confirma prin dispoziţiile de plată, conţinând nota băncii privind efectuarea plătii; prin ordin de încasare şi alte documente.

În contextul respectiv, instanța pune în evidență că la momentul adresării lui Dobrioglo Denis către administratorul de insolvabilitate SRL „Elat-Neocons", Manalati Tair cu cererea din 21.02.2022 hotărârea irevocabilă al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-73399/20 din 13.12.2023 încă nu era emisă, iar în aceste condiții instanța urma să aprecieze oportunitatea separării bunurilor, care nemijlocit țin de către administratorul insolvabilității prin prisma art. 48^1 Legea insolvabilității, reieșind din actul judecătoresc irevocabil.

La caz însă, prima instanță nu s-a expus asupra acestui aspect, iar în acest context, instanța de fond prematur a ajuns la concluzia admiterii acțiunii, iar în consecință în conformitate cu art. 388 alin. (2) CPC aceste încălcări constituie temeiul casării hotărârii deoarece acestea au dus la soluționarea eronată a cauzei.

De fapt, în cazul când există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că apelantul-pârât nu a reuşit să pună în discuţie în faţa instanţelor toate observaţiile şi raţionamentele pe care le considera necesare în vederea apărării punctului său de vedere.

Dreptul la un proces echitabil, prin urmare, nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt corect examinate de către instanță, instanța care are în mod necesar obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, studiind actele cauzei și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii, ajunge la concluzia că instanţa de fond, a examinat insuficient circumstanţele cauzei, nu a supus examinării depline cumulul probelor și înscrisurilor anexate la dosar, nu s-a expus nicicum cu privire la cadrul legal aplicabil speței, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, ceea ce contravine prevederilor legale precitate și constituie temei de casare a hotărârii și hotărârii pronunțate, cu restituirea cauzei civile spre rejudecare, argumentele apelantului în acest sens fiind întemeiate.

Tot aici, este de menţionat că în cadrul soluționării cauzei, probele din dosar se cercetează doar în ansamblul şi în interconexiunea acestora, or, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe faţă de altele.

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanţele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere

caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

În consecinţă, Colegiul civil, verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în apel, conchide că instanţa de fond s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speţei, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei şi probelor administrate în cadrul judecării cauzei pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanţe.

Prin urmare, Colegiul civil constată hotărârea ca fiind neîntemeiată, fiindcă circumstanțele cauzei date nu au fost elucidate pe deplin, iar concluzia expusă de către prima instanță în hotărârea a cărei casare se cere de apelant este contradictorie cu circumstanțele cauzei și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, la caz, instanța de apel reține că apelantului urmau să-i fie dat răspuns la toate argumentele esențiale invocate, ceea ce nu s-a efectuat în prezenta cauză, fapt ce a generat înaintarea prezentului apel. În același timp, instanţa de apel menționează că, deși motivarea stă la baza hotărârii și trebuie să trateze separat fiecare dintre problemele ridicate de fiecare parte, cu excepția situației în care mijlocul respectiv de apărare era de natură să influențeze definitiv soluționarea cauzei, această circumstanță a fost omisă.

Deasemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca instanţa de judecată să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulţumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi.

Astfel, din considerentele menţionate, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul, de a casa integral hotărârea primei instanţe şi de a trimite cauza spre rejudecare în prima instanţă, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanţa de fond, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei cererii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor şi probelor atât al reclamantului cât și al pârâtului, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform căruia instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecinţă soluţia adoptată să fie certă şi coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanţei de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanţele cauzei, probele administrate şi cercetate şi normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 386 alin. (1) lit. b), 388 alin. (2), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de SRL „Elat Neocons”, în procedura falimentului.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 iunie 2024, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Cașcaval Andrei

Sîrbu Victoria